

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 725

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 26 noiembrie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 351 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3), art. 211 alin. (1), art. 215 alin. (3) și art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	2-4	472. — Decizie privind înființarea Comisiei interministeriale pentru negocierea achiziționării unei aeronave, a produselor și serviciilor aferente în scopul constituirii unei capacități destinate executării zborurilor speciale	13
Decizia nr. 352 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	4-6	473. — Decizie privind revocarea, la cerere, a domnului Petru Cost din funcția de inspector general, cu rang de secretar de stat, al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.	14
Decizia nr. 353 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 7 alin. (1) din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională	6-8	474. — Decizie pentru numirea domnului Paul Racoviță în funcția de inspector general, cu rang de secretar de stat, al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.	14
Decizia nr. 410 din 8 octombrie 2013 referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală	8-10	475. — Decizie privind prelungirea detașării, începând cu data de 1 ianuarie 2014, a doamnei Mica Oprea, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, în funcția publică de conducere vacantă de director executiv al Direcției administrație locală din cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Județean Bistrița-Năsăud.....	15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		476. — Decizie privind numirea domnului Adrian Călin Buzgău în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților	15
905. — Hotărâre privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Justiției a unei activități finanțate integral din venituri proprii	11	477. — Decizie pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 229/2013 privind stabilirea componentei Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor.....	16
907. — Hotărâre privind transmiterea unui sector de drum de interes național din domeniul public al statului și din administrarea Departamentului pentru Proiecte de Infrastructură și Investiții Străine în domeniul public al județului Argeș și în administrarea Consiliului Județean Argeș, precum și declasarea acestuia din categoria drumurilor de interes național și încadrarea în categoria funcțională a drumurilor de interes județean	12		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 351**

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3), art. 211 alin. (1), art. 215 alin. (3) și art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3), art. 211 alin. (1), art. 215 alin. (3) și art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Ion Turculeanu în Dosarul nr. 2.931/63/2012 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 198D/2013.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Casa Națională de Asigurări de Sănătate, consilierul juridic Ionela Dina, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc autorul excepției și partea Casa de Asigurări de Sănătate Dolj, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale concretizată prin Decizia nr. 307 din 13 iunie 2013.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând, de asemenea, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.931/63/2012, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3), art. 211 alin. (1), art. 215 alin. (3) și art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.**

Excepția a fost ridicată de Ion Turculeanu cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței nr. 3.484 din 18 septembrie 2012, pronunțată de Tribunalul Dolj în Dosarul nr. 2.931/63/2012.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, care instituie obligația de contribuție la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, sunt contrare art. 4 alin. (2), art. 16

și art. 56 alin. (2) din Constituție. În acest sens arată că, potrivit Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, Statutului profesiei de avocat, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților și Statutului Casei de Asigurări a Avocaților din România, avocații sunt obligați să plătească o contribuție la sistemul de asigurări sociale propriu al avocaților, contribuție ce acoperă și drepturile de asigurări sociale de sănătate. Or, instituirea unei obligații identice de asigurare în sistemul de asigurări sociale de sănătate reglementat de Legea nr. 95/2006 face ca avocații să fie obligați prin lege la a plăti o dublă contribuție ce acoperă același pachet de servicii medicale. Astfel, avocații sunt discriminați în raport cu celelalte categorii de asigurați, ținându-se de plata doar a unei singure contribuții. În plus, o astfel de obligație este contrară principiului justei așezări a sarcinilor fiscale care presupune ca sarcinile fiscale să fie nu doar legale, ci și proporționale, rezonabile, echitabile și să nu fie diferențiate în funcție de criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni.

Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, cu privire la obligația de asigurare în sistemul de asigurări sociale de sănătate reglementat de Legea nr. 95/2006, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 1.245 din 7 octombrie 2010, nr. 775 din 12 mai 2009 și nr. 838 din 24 iunie 2010, în sensul că, datorită solidarității celor care contribuie, acest sistem își poate realiza obiectivul său principal, respectiv cel de a asigura un minim de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru celele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Astfel, această obligație reprezintă, în fapt, o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația de a asigura protecția socială a cetățenilor. De asemenea, în acord cu cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 56 din 26 ianuarie 2006 și nr. 539 din 27 iunie 2006, arată că diferența dintre contribuții este justificată de quantumul diferit al veniturilor în raport cu care se calculează. În sfârșit, apreciază că existența sistemului de asigurări sociale a avocaților și obligația de contribuție la acesta nu sunt contrare dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât reglementarea criticată se aplică tuturor celor aflați în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale prin deciziile nr. 335 din 10 martie 2011, nr. 934 din 14 decembrie 2006 și nr. 775 din 12 mai 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 208 alin. (3), art. 211 alin. (1), art. 215 alin. (3) și art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006.

Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 208 alin. (3): „(3) *Asigurările sociale de sănătate sunt obligatorii și funcționează ca un sistem unitar, iar obiectivele menționate la alin. (2) se realizează pe baza următoarelor principii:*

- a) *alegerea liberă de către asigurați a casei de asigurări;*
- b) *solidaritate și subsidiaritate în constituirea și utilizarea fondurilor;*
- c) *alegerea liberă de către asigurați a furnizorilor de servicii medicale, de medicamente și de dispozitive medicale, în condițiile prezentei legi și ale contractului-cadru;*
- d) *descentralizarea și autonomia în conducere și administrare;*
- e) *participarea obligatorie la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru formarea Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;*
- f) *participarea persoanelor asigurate, a statului și a angajatorilor la managementul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;*
- g) *acordarea unui pachet de servicii medicale de bază, în mod echitabil și nediscriminatoriu, oricărui asigurat;*
- h) *transparența activității sistemului de asigurări sociale de sănătate;*
- i) *libera concurență între furnizorii care încheie contracte cu casele de asigurări de sănătate.”;*

— Art. 211 alin. (1): „(1) *Sunt asigurați, potrivit prezentei legi, toți cetățenii români cu domiciliul în țară, precum și cetățenii străini și apatrizii care au solicitat și obținut prelungirea dreptului de ședere temporară sau au domiciliul în România și fac dovada plății contribuției la fond, în condițiile prezentei legi. În această calitate, persoana în cauză încheie un contract de asigurare cu casele de asigurări de sănătate, direct sau prin angajator, al cărui model se stabilește prin ordin al președintelui CNAS cu avizul consiliului de administrație.”;*

— Art. 215 alin. (3): „(3) *Persoanele fizice care realizează venituri din activități independente, venituri din agricultură și silvicultură, venituri din cedarea folosinței bunurilor, din dividende și dobânzi, din drepturi de proprietate intelectuală sau alte venituri care se supun impozitului pe venit sunt obligate să depună la casele de asigurări de sănătate cu care au încheiat contractul de asigurare declarații privind obligațiile față de fond.”;*

— Art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3): „(2) *Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra: [...]*

b) *veniturilor impozabile realizate de persoane care desfășoară activități independente care se supun impozitului pe venit; dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează*

contribuția, aceasta nu poate fi mai mică decât cea calculată la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar;

[...]

(3) *În cazul persoanelor care realizează în același timp venituri de natura celor prevăzute la alin. (2) lit. a)—d), alin. (2¹) și (2²) și la art. 213 alin. (2) lit. h), contribuția se calculează asupra tuturor acestor venituri.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textul de lege criticat este contrar următoarelor prevederi din Constituție: art. 4 alin. (2) referitor la egalitatea între cetățeni, art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia critică, în esență, existența unei duble obligații legale de contribuție la două sisteme de asigurări sociale diferite, respectiv sistemul de asigurări sociale al avocaților și sistemul de asigurări sociale de sănătate reglementat de Legea nr. 95/2006, în condițiile în care pachetul de servicii medicale de care beneficiază este același. Plecând de la această premisă, susține că este discriminat în raport cu celelalte categorii de persoane care sunt ținute de obligația unei singure contribuții, către un singur sistem de asigurări sociale de sănătate, precum și că sarcina impusă de dispozițiile de lege criticate este contrară principiului așezării juste a sarcinii fiscale.

Față de aceste critici, Curtea reține că, în jurisprudența sa, s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 208 alin. (3), art. 211 alin. (1), art. 215 alin. (3) și art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 în raport cu critici de neconstituționalitate similare celor invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 307 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 31 iulie 2013, Curtea, analizând dispozițiile Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 26 noiembrie 2000, și ale Statutului Casei de Asigurări a Avocaților, adoptat de Congresul Avocaților 2012 și intrat în vigoare la 1 octombrie 2012, a reținut că, prin contribuția la sistemul de asigurări al avocaților, avocații pot beneficia de următoarele drepturi de asigurări sociale: pensii, indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă, cauzată de boli obișnuite, accidente de muncă sau accidente în afara muncii, indemnizații pentru maternitate și ajutor de deces.

Pe de altă parte, prin contribuția la sistemul de asigurări sociale de sănătate reglementat de Legea nr. 95/2006, asigurații dobândesc dreptul de a beneficia de un pachet de servicii medicale de bază. Protejarea asiguraților față de costurile serviciilor medicale în caz de boală sau accident și asigurarea protecției asiguraților în mod universal, echitabil și nediscriminatoriu reprezintă obiectivele sistemului de asigurări sociale de stat, realizate pe baza unor principii expres menționate în art. 208 alin. (2), printre care și cel al solidarității și al subsidiarității în constituirea și utilizarea fondurilor.

Astfel, Curtea a reținut că cele două sisteme de asigurări sociale comparate vizează drepturi diferite, neexistând o suprapunere între acestea.

De asemenea, a constatat că natura drepturilor reglementate de cele două acte normative — Legea nr. 95/2006 și Legea nr. 51/1995 — este diferită, determinată fiind de subiectul și scopul acestor drepturi. Astfel, Legea nr. 95/2006 reglementează accesul asiguraților la un pachet de servicii medicale de bază, minim, în scopul realizării obligației statului, prevăzută de art. 34 din Constituție, de a garanta dreptul la ocrotirea sănătății. Legea nr. 51/1995 și celelalte reglementări subsecvente instituie un sistem propriu, unic și autonom prin

intermediul căruia sunt stabilite și acordate pensii și alte drepturi de asigurări sociale (sub formă de indemnizații sau ajutor social) persoanelor aparținând exclusiv categoriei profesionale a avocaților și urmașilor acestora.

Având în vedere cele arătate, Curtea a constatat că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate formulate, referitoare la

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Turculeanu în Dosarul nr. 2.931/63/2012 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 208 alin. (3), art. 211 alin. (1), art. 215 alin. (3) și art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal care a sesizat Curtea Constituțională și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 352

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Capitol Conserv” — S.R.L. din București, prin administrator Mihail Gate, în Dosarul nr. 10.636/1.748/2011 al Judecătoria Cornetu și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 323D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 224 din 9 mai 2013, pune

încălcarea principiului egalității și al nediscriminării, precum și al justei așezări a sarcinilor fiscale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 10.636/1.748/2011, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Capitol Conserv” — S.R.L. din București, prin administrator Mihail Gate, cu prilejul soluționării unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 260 alin. (1) lit. e) din Codul muncii sunt contrare art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât încalcă normele de tehnică legislativă prevăzute de art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000. De asemenea, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 11 alin. (2) din Constituție, dreptului comunitar, Declarației Universale a Drepturilor Omului și Cartei sociale europene. Totodată, aceste dispoziții de lege, prin coroborare cu cele ale art. 7 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, încalcă art. 16 alin. (2), art. 24 și 20 din Legea fundamentală. În

susținerea acestor critici, autorul excepției arată că organele de control ale inspectoratului teritorial de muncă se transformă în organe care au dreptul să aprecieze legalitatea și oportunitatea situației de fapt prin constatare proprie, fapt ce este inacceptabil, întrucât, de cele mai multe ori, inspectorii de muncă nu au pregătire juridică și experiența necesare pentru a încadra în mod corect o faptă.

Judecătoria Cornetu consideră că textul de lege criticat nu este contrar prevederilor constituționale invocate. Astfel, arată că ansamblul dispozițiilor și principiilor constituționale invocate nu se opun unei proceduri administrative de constatare și sancționare a faptelor ilicite în materia dreptului muncii. Totodată, drepturile și interesele legitime ale persoanei sancționate sunt pe deplin protejate prin accesul său la o instanță cu deplină jurisdicție, în fapt și în drept, competentă să administreze orice probe concludente prevăzute de lege și să verifice atât temeinicia, cât și legalitatea procesului-verbal.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât textul de lege criticat descrie foarte clar fapta ce constituie contravenție, cine are calitatea de organ constatat, precum și sancțiunea ce urmează să se aplice, modalitatea de individualizare a sancțiunii urmând a ține cont de situația concretă identificată de agentul constatat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Constituie contravenție și se sancționează astfel următoarele fapte: [...]*

e) primirea la muncă a până la 5 persoane fără încheierea unui contract individual de muncă, potrivit art. 16 alin. (1), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei pentru fiecare persoană identificată.”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții constituționale: art. 1 alin. (5) referitor la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 24 referitor la dreptul la apărare. De asemenea, invocă încălcarea dispozițiilor art. 11 alin. (2) și art. 20 din Constituție prin raportare la dispozițiile Declarației Universale a Drepturilor Omului, ale Cărții sociale europene și ale dreptului comunitar.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate califică drept contravenție fapta angajatorului de a primi la muncă până la 5 persoane fără încheierea unui contract individual de muncă, în condițiile Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul muncii*). Această prevedere trebuie corelată cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Codul muncii, care prevăd forma scrisă ca o condiție *ad validitatem* a contractului individual de muncă.

Importanța cerinței legale referitoare la încheierea contractului de muncă în formă scrisă a fost subliniată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 383 din 23 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 21 aprilie 2011, în care a reținut că aceasta reprezintă o garanție esențială a respectării drepturilor și obligațiilor asumate prin contract. Astfel, „existența contractului previne comportamentul abuziv al angajatorului, dar și atitudinea incorectă a salariatului în îndeplinirea sarcinilor pentru care s-a angajat. Încadrarea în muncă doar cu forme legale, pe baza unor contracte individuale de muncă asigură atât cunoașterea, cât și exercitarea obligațiilor legale ce le revin celor care folosesc forță de muncă salarială”.

Prin urmare, soluția legislativă criticată își are ca temei atât nevoia de protejare a drepturilor și a obligațiilor izvorând din raporturile de muncă, dar și aceea de a asigura justa implicare a statului, prin sarcina ce revine acestuia de a acorda unele drepturi ce decurg din exercitarea acestor raporturi juridice.

În acest sens, Curtea Constituțională, prin aceeași decizie, a reținut că „ceea ce se desfășoară împotriva legii nu poate fi acceptat nici în domeniul raporturilor de muncă, unde, pe lângă angajat și angajator, un rol preempant, dar conex, îl are statul prin prisma acordării în viitor a pensiei sau a altor forme de ajutor social, precum și a asistenței medicale.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține însă că textul de lege criticat ar contraveni prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție prin raportare la dispozițiile art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.*

(2) *Pentru fundamentarea noii reglementări se va porni de la dezideratele sociale prezente și de perspectivă, precum și de la insuficiențele legislației în vigoare.*”

Or, având în vedere cele reținute mai sus, Curtea apreciază că o astfel de critică nu este susținută. Astfel, reglementarea art. 260 alin. (1) lit. e) din Codul muncii este clară și suficientă pentru a realiza scopul urmărit de legiuitor, respectiv cel de identificare a faptei contravenționale și a sancțiunii aplicabile. De asemenea, soluția legislativă este temeinic fundamentată și necesară urmărind nu doar protejarea intereselor private ale părților contractului individual de muncă, dar și interesul statului în atribuțiile ce îi revin acestuia în mod conex desfășurării raporturilor de muncă.

Cât privește pretinsa contrarietate a art. 260 alin. (1) din Codul muncii față de dispozițiile unor acte internaționale, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate nu precizează care sunt aceste dispoziții internaționale și nici nu indică modul în care art. 260 alin. (1) lit. e) din Codul muncii contravine acestora. Or, așa cum Curtea a statuat prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992

precizează că „sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți”.

De asemenea, în același sens, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea a statuat, printre altele, că „aceeași soluție va fi urmată și în cazul în care excepția de neconstituționalitate nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textul constituțional invocat nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, fie datorită generalității sale, fie datorită lipsei rezonabile de legătură cu textul criticat”.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia textul de lege criticat, prin coroborare cu prevederile art. 7 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Capitol Conserv” — S.R.L. din București, prin administrator Mihail Gate, în Dosarul nr. 10.636/1.748/2011 al Judecătoriai Cornetu și constată că dispozițiile art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Cornetu care a sesizat Curtea Constituțională și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 353

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 7 alin. (1) din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

nr. 410 din 25 iulie 2001, ar fi contrar dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Constituție, Curtea reține că dispozițiile amintite ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 reglementează sancțiunea avertismentului în materie contravențională. Din motivarea excepției de neconstituționalitate nu rezultă însă între ce categorii de persoane și în ce mod textul de lege criticat discriminează, trimiterea la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 neclarificând acest aspect. Așa fiind, în acord cu cele reținute mai sus, și această critică de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca fiind nemotivată.

În sfârșit, referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 24 din Constituție, Curtea constată că textul de lege criticat nu conține dispoziții de natură să împiedice persoana interesată să își exercite toate apărările pe care le consideră necesare în fața instanțelor de judecată. De altfel, argumentele invocate de autorul excepției în susținerea acestei critici vizează probleme de fapt, de aplicare a legii, care nu intră în competența instanței de contencios constituțional.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 7 alin. (1) din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Nicolae Duvalmă în Dosarul nr. 5.791/120/2012 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 340D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând deciziile Curții Constituționale nr. 684 din 28 iunie 2012 și nr. 748 din 20 septembrie 2012, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 5.791/120/2012, **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 7 alin. (1) din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.**

Excepția a fost ridicată de Nicolae Duvalmă cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 2.063 din 22 octombrie 2012, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița în Dosarul nr. 5.791/120/2012, având ca obiect contestația formulată împotriva deciziei de stabilire a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, care stabilesc modul de calcul al punctajului mediu anual, sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că, pentru salariații care au o vechime neîntreruptă în muncă, calculul punctajului anual se face prin împărțirea sumei punctajelor lunare la 12 în loc de a se împărți la numărul de luni efectiv lucrate atât în primul an de muncă, cât și în ultimul an de muncă. Astfel, persoanele care au ieșit la pensie în prima jumătate a anului sunt defavorizate și au o pensie mai mică față de cea a persoanelor care ies la pensie spre sfârșitul anului, în condiții egale de stagiul de cotizare și vârstă de pensionare. Or, consideră că discriminarea care se creează între pensionari în funcție de luna în care au ieșit la pensie nu are o justificare rațională și previzibilă, ci una aleatorie, depinzând de luna în care se iese la pensie și nu de criterii obiective, cum ar fi vechimea în muncă și contribuția asiguratului.

Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât cele două articole de lege criticate se aplică fără discriminări tuturor pensionarilor cu vechime neîntreruptă în muncă. De asemenea, consideră că nu este încălcat nici dreptul la pensie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 748 din 20 septembrie 2012, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili modalitatea de determinare a punctajului realizat de asigurat în perioada de cotizare, a modului de majorare a punctajului realizat după îndeplinirea condițiilor de pensionare pentru limită de vârstă, precum și a modului de determinare a cuantumului drepturilor de asigurări sociale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 96 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora *„Punctajul anual al asiguratului se determină prin împărțirea la 12 a sumei punctajelor lunare realizate în anul calendaristic respectiv.”*

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 7 alin. (1) din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 31 ianuarie 2011, dispoziții potrivit cărora: *„Punctajul anual se determină prin împărțirea la 12 a sumei punctajelor lunare realizate în anul calendaristic respectiv.”*

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate contravin următoarelor prevederi constituționale: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie.

Examinând excepția de neconstituționalitate se constată că aspectele criticate de autorul excepției au mai fost analizate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 684 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 24 iulie 2008. Cu acel prilej, Curtea a reținut că interpretarea pretins neconstituțională a textului de lege era generată de premisa greșită de la care pleca autorul excepției în acea cauză, care avea în vedere doar calculul punctajului anual, făcând abstracție de faptul că, „în final, punctajul mediu anual se va împărți la numărul de ani care reprezintă stagiul complet de cotizare potrivit legii, iar nu la numărul de ani înăuntrul cărora s-a contribuit pentru a fi realizat stagiul de cotizare obligatoriu, număr care, în cazul celor care au realizat o contribuție fracționată, este mai mare decât numărul de ani care reprezintă stagiul de cotizare legal.

Astfel, punctajul anual rezultat într-un an în care s-a cotizat fracționat se va completa în final cu punctajul anual dintr-un alt an în care s-a cotizat, de asemenea, parțial, pentru a se completa stagiul de cotizare cerut de lege.”

Asemănător criticii de neconstituționalitate soluționate prin decizia mai sus amintită, autorul prezentei excepții de neconstituționalitate omite faptul că pentru a obține dreptul la pensie, alături de vârsta de cotizare, cel care solicită acest drept trebuie să întrunească numărul de ani de cotizare stabilit prin lege. Această perioadă reprezintă însumarea tuturor lunilor și anilor cât o persoană a cotizat sau s-a aflat într-una din situațiile asimilate de lege stagiului de cotizare, indiferent că acest stagiul s-a realizat neîntrerupt sau fragmentat. Pentru anii în care o persoană nu a cotizat decât parțial, este firesc ca punctajul anual să se calculeze proporțional cu perioada de contribuție, aceasta urmând a se completa cu celelalte fracțiuni din alți ani de cotizare periodică, până la însumarea numărului de ani de stagiul de cotizare cerut de lege. Astfel, potrivit art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, *„punctajul mediu anual realizat de asigurat se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale ale asiguratului la numărul de ani*

corespunzător stagiului complet de cotizare". Prin urmare, perioada care se va avea în vedere în final la stabilirea punctajului mediu anual, în funcție de care este determinat cuantumul pensiei, este cea în care asiguratul a cotizat efectiv, iar nu numărul de ani în care s-a realizat acest stagiul, care poate fi diferit, în funcție de data la care a început să contribuie și dacă a contribuit neîntrerupt sau fracționat în anumiți ani.

Prin urmare, Curtea constată că textul de lege nu instituie nicio diferență de tratament între pensionari în funcție de data ieșirii la pensie și nici în funcție de modul în care au realizat stagiul de cotizare, respectiv dacă acesta a fost neîntrerupt sau fracționat. De asemenea, nu este adusă nicio încălcare dreptului la pensie așa cum este acesta consacrat prin art. 47 alin. (2) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Duvalmă în Dosarul nr. 5.791/120/2012 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 96 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 7 alin. (1) din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă care a sesizat Curtea Constituțională și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 410

din 8 octombrie 2013

referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

penală, excepție ridicată de Marin Țuluș în Dosarul nr. 5.741/311/2012 al Judecătoriei Slatina și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 438D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autorul excepției a depus note scrise prin care solicită admiterea excepției.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției și că acestea asigură toate drepturile și garanțiile procesuale necesare asigurării dreptului la un proces echitabil.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 5.741/311/2012, **Judecătoria Slatina a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marin Țuluș într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de exercitare fără drept a unei profesii, înșelăciune și fals în înscrisuri sub semnătură privată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele criticate contravin dreptului la apărare al învinutului, acesta nemaiputând formula apărări în fața procurorului, după inculpare. Este invocată, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 24 din 23 februarie 1999, prin care Curtea a reținut că este necesar ca soluționarea cauzelor de către procuror să se facă după chemarea învinutului și după înștiințarea sa despre punerea în mișcare a acțiunii penale, în prezența apărătorului, care, alături de cel în cauză, poate determina sau influența pronunțarea altei soluții de natură să excludă trimiterea în instanță a dosarului. Se arată, de asemenea, că prevederile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală contravin dispozițiilor art. 131 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât dau dreptul judecătorilor să se substituie procurorilor și să dispună, sau să permită, în mod arbitrar, inculparea unei persoane în privința căreia, pe parcursul urmăririi penale, organele de urmărire penală au administrat probe ce au demonstrat nevinovăția sub aspectul săvârșirii infracțiunilor reținute. Se mai susține că o astfel de situație, cum este cea expusă anterior, încalcă principiul controlului ierarhic al desfășurării activității procurorilor, prevăzut la art. 132 alin. (1) din Legea fundamentală, deoarece poate conduce la contradicții între concluziile ce urmează a fi puse de către procurorii de ședință pe parcursul judecării cauzei și cele formulate cu ocazia emiterii ordonanței de scoatere de sub urmărire penală.

Judecătoria Slatina opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de către autorul excepției de neconstituționalitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că nu poate fi reținută substituția Ministerului Public de către instanța de judecată, prin dispozițiile criticate, atâta vreme cât, potrivit prevederilor alin. 9 al aceluiași art. 278¹ din Codul de procedură penală, actul de sesizare a instanței îl constituie, în această ipoteză particulară, plângerea persoanei vătămate, și nu încheierea de admitere a plângerii cu reținerea dosarului spre judecare, conform prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) ale aceluiași cod.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Se susține că pronunțarea de către judecătorul investit cu

soluționarea plângerii formulate conform prevederilor criticate a unei încheieri prin care admite plângerea și desființează rezoluția sau ordonanța atacată nu constituie, în sine, o prezumție a lipsei imparțialității acestuia la soluționarea fondului cauzei atunci când o reține spre judecare, câtă vreme judecata finalizată prin pronunțarea încheierii de admitere a plângerii are alt obiect decât judecata fondului cauzei. De asemenea, se arată că după investirea instanței, în condițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, acțiunea penală se exercită tot de către procuror, care, în funcție de probele administrate și de dispozițiile legale aplicabile, poate cere condamnarea inculpatului, achitarea acestuia sau încetarea procesului penal. Se arată că, în aceste condiții, nu se poate reține faptul că, prin admiterea plângerii reglementate la art. 278¹ din Codul de procedură penală, instanța de judecată se substituie Ministerului Public, cu încălcarea normelor constituționale ale art. 131 alin. (1) și (2). Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 172 din 22 martie 2005, nr. 864 din 9 octombrie 2007, nr. 985 din 6 noiembrie 2007 și nr. 1.645 din 15 decembrie 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală:
„8. *Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții: [...]*

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, ale art. 131 alin. (1) și (2) cu privire la rolul Ministerului Public și ale art. 132 alin. (1) privind statutul procurorilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate, prin mai multe decizii, dintre care Decizia nr. 574 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 7 august 2007, Decizia nr. 599 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 10 iulie 2008,

Decizia nr. 522 din 27 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 18 mai 2010, Decizia nr. 1.264 din 12 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 23 noiembrie 2010, Decizia nr. 1.407 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 855 din 21 decembrie 2010.

Prin Decizia nr. 599 din 20 mai 2008 și Decizia nr. 1.264 din 12 octombrie 2010, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, statuând că acestea nu încalcă dreptul la apărare, deoarece procedura de judecare a plângerilor împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată, prevăzută de art. 278¹ din Codul de procedură penală, este o procedură contradictorie, în care toate părțile, inclusiv persoana acuzată de comiterea unei fapte penale, au posibilitatea de a se apăra și de a cere fie menținerea soluției procurorului, fie investirea instanței cu judecarea infracțiunii reclamate. S-a reținut că, în această din urmă ipoteză, inculpatul beneficiază de toate mijloacele de apărare și de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege. Totodată, Curtea a mai reținut că nu poate fi primită nici susținerea privind încălcarea dispozițiilor art. 131 din Constituție referitoare la rolul Ministerului Public, întrucât judecarea cauzei de către instanță, după desființarea rezoluției sau ordonanței de netrimiteră în judecată, implică participarea procurorului la judecarea cauzei în calitate de titular al acțiunii publice și exercitarea tuturor atribuțiilor decurgând din această calitate.

De asemenea, prin Decizia nr. 522 din 27 aprilie 2010, Curtea, respingând excepția invocată, a reținut că procedura prezentării materialului de urmărire penală este specifică primei faze a procesului penal, care, spre deosebire de faza a doua, nu este publică. S-a arătat că acest argument are drept urmare instituirea obligației procurorului de a chema învinuitul sau

inculpatul în cel mai important moment al urmăririi penale — trimiterea în judecată — și își găsește rațiunea tocmai în asigurarea posibilității învinuitului sau inculpatului de a fi asistat de un apărător și de a dispune de timpul necesar pentru a-și pregăti apărarea. Cu acest prilej, Curtea a statuat că prevederile legale criticate nu opresc persoana interesată de a lua cunoștință de întreg materialul probator existent la dosar și de a formula cereri noi în cadrul noii faze procesuale, căreia i se aplică dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac prevăzute de lege.

Cu aceeași ocazie, Curtea a mai arătat că eventualele probleme practice care s-ar fi putut ivi cu privire la modul de aplicare și interpretare a dispozițiilor contestate de autor au fost dezlegate de Înalta Curte de Casație și Justiție, care, prin Decizia nr. XV din 22 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 13 iunie 2006, a admis recursul în interesul legii și a stabilit că, „în aplicarea dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, (...) judecătorul care, prin încheiere, admite plângerea, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și reține cauza spre judecare, apreciind că probele existente la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei, devine incompatibil să soluționeze fondul acesteia”. Așa fiind, Curtea a arătat că prevederile legale criticate nu contravin principiului dreptului oricărei persoane la un proces echitabil, instituit prin art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, la care România este parte.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la pretinsa încălcare prin dispozițiile criticate a prevederilor art. 132 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că acestea nu sunt incidente în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marin Țuluș în Dosarul nr. 5.741/311/2012 al Judecătoriei Slatina și constată că a dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Slatina și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Justiției a unei activități finanțate integral din venituri proprii

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 67 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă înființarea pe lângă Ministerul Justiției a unei activități finanțate integral din venituri proprii, denumită în continuare *activitatea*, constând în finanțarea lucrărilor de întreținere/reparații curente și, după caz, a lucrărilor de intervenții necesare menținerii locuințelor de serviciu, aflate în proprietatea privată a statului și, după caz, în proprietatea Ministerului Justiției, în stare corespunzătoare de întrebuințare.

(2) Activitatea prevăzută la alin. (1) se încadrează la același capitol bugetar la care este încadrat și ordonatorul de credite care o organizează.

Art. 2. — (1) Finanțarea activității se realizează integral din venituri proprii.

(2) Veniturile proprii ale activității se constituie din sumele încasate cu titlu de „chirii locuință de serviciu” pentru locuințele de serviciu date în locațiune, aflate în proprietatea privată a statului și, după caz, în proprietatea Ministerului Justiției.

(3) Cheltuielile aferente activității prevăzute la art. 1 se finanțează integral din veniturile proprii prevăzute la alin. (2).

(4) Modul de utilizare a sumelor constituite conform art. 2 alin. (2), precum și detalierea cheltuielilor prevăzute la alin. (3) se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

Art. 3. — (1) Bugetul de venituri și cheltuieli al activității prevăzute la art. 1 se aprobă odată cu bugetul Ministerului Justiției, conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Bugetul de venituri și cheltuieli al activității prevăzute la art. 1 se întocmește la venituri, pe surse de proveniență, iar la cheltuieli, după natura și destinația acestora, potrivit clasificății bugetare.

(3) Excedentul anual rezultat din execuția bugetului de venituri și cheltuieli al activității se reportează în anul următor și va fi utilizat cu aceeași destinație.

(4) Execuția de casă a bugetului de venituri și cheltuieli al activității se realizează prin Trezoreria Statului, conform prevederilor legale în vigoare.

(5) Raportarea execuției de casă a bugetului de venituri și cheltuieli al activității se efectuează în conformitate cu instrucțiunile emise de Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 4. — În relațiile contractuale privind activitatea prevăzută la art. 1, Ministerul Justiției poate fi reprezentat de persoanele împuternicite în acest scop prin ordin al ministrului justiției.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Robert Marius Cazanciuc

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui sector de drum de interes național din domeniul public al statului și din administrarea Departamentului pentru Proiecte de Infrastructură și Investiții Străine în domeniul public al județului Argeș și în administrarea Consiliului Județean Argeș, precum și declasarea acestuia din categoria drumurilor de interes național și încadrarea în categoria funcțională a drumurilor de interes județean

În conformitate cu art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 12 alin. (1) și al art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui sector de drum național, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Departamentului pentru Proiecte de Infrastructură și Investiții Străine în domeniul public al județului Argeș și în administrarea Consiliului Județean Argeș, precum și declasarea acestuia din categoria drumurilor de interes național și încadrarea în categoria drumurilor de interes județean.

Art. 2. — Predarea-preluarea sectorului de drum prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 și 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine,

Dan-Coman Șova

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 20 noiembrie 2013.
Nr. 907.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale sectorului de drum național, care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Departamentului pentru Proiecte de Infrastructură și Investiții Străine în domeniul public al județului Argeș și în administrarea Consiliului Județean Argeș

Indicativul și pozițiile kilometrice ale sectorului de drum	Persoana juridică de la care se transmite sectorul de drum	Persoana juridică la care se transmite sectorul de drum	Lungimea totală și pozițiile kilometrice (km)	Indicativul vechi	Indicativul nou	Cod de clasificare
DN 7 D — Valea Danului — Cepari Pământeni — Rudeni — Suici — Văleni — Sălătrucu — limita județului Vâlcea	Departamentul pentru Proiecte de Infrastructură și Investiții Străine (CIF 31116081)	Consiliului Județean Argeș (CUI 4229519)	L = 29,800 0+000-29+800	DN 7D	DJ 703 H	8.12.05

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind înființarea Comisiei interministeriale pentru negocierea achiziționării unei aeronave, a produselor și serviciilor aferente în scopul constituirii unei capacități destinate executării zborurilor speciale**

Având în vedere prevederile Memorandumului cu tema: „Achiziția unei aeronave pentru constituirea unei capacități destinate executării zborurilor speciale”, aprobat în ședința Guvernului din data de 14 noiembrie 2013, în temeiul art. 18 alin. (1) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, se înființează Comisia interministerială pentru negocierea achiziționării unei aeronave, a produselor și serviciilor aferente în scopul constituirii unei capacități destinate executării zborurilor speciale, denumită în continuare *Comisia*.

(2) Componenta nominală a Comisiei este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

(3) Comisia este condusă de șeful Cancelariei Primului-Ministru, care are calitatea de președinte.

Art. 2. — (1) Comisia îndeplinește următoarele atribuții:

a) analiza caracteristicilor tehnice ale aeronavelor cu configurație VIP, destinate vânzării, aparținând flotei aeriene a Guvernului Italiei, și identificarea celei mai bune variante de achiziție;

b) stabilirea unei valori estimative pentru fiecare aeronavă, în raport cu valoarea de piață, gradul de uzură și cu valoarea rămasă neamortizată;

c) negocierea cu reprezentanții Guvernului Italiei pentru stabilirea prețului de vânzare al aeronavei selectate în vederea cumpărării;

d) negocierea cu reprezentanții Guvernului Italiei, ai producătorului aeronavei sau alți furnizori de produse și servicii specifice a aspectelor referitoare la achiziția:

— serviciului de instruire a piloților și personalului tehnico-ingineresc la nivelul necesar;

— suportului logistic inițial, respectiv a documentației tehnice, serviciilor de mentenanță, echipamentelor de testare și suport, consumabilelor și pieselor de schimb, pentru o perioadă de minimum 3 ani.

(2) Comisia prezintă informări periodice prim-ministrului și Guvernului cu privire la îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 3. — (1) Secretariatul tehnic este asigurat de Cancelaria Primului-Ministru și Secretariatul General al Guvernului.

(2) În termen de 7 zile de la intrarea în vigoare a prezentei decizii, Comisia va aproba regulamentul de organizare și funcționare.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 25 noiembrie 2013.

Nr. 472.

ANEXĂ**COMPONENTA****nominală a Comisiei interministeriale pentru negocierea achiziționării unei aeronave, a produselor și serviciilor aferente în scopul constituirii unei capacități destinate executării zborurilor speciale**

Nr. crt.	Instituția	Numele și prenumele	Funcția deținută în cadrul instituției	Funcția deținută în cadrul Comisiei
1.	Cancelaria Primului-Ministru	Vlad Ștefan Stoica	șeful Cancelariei Primului-Ministru	președinte
2.	Ministerul Finanțelor Publice	Enache Jiru	secretar de stat	membru
3.	Ministerul Apărării Naționale	Vasile Duță	comandor, reprezentantul Statului Major General	membru
4.	Ministerul Afacerilor Externe	Ion Gâlea	director general	membru
5.	Ministerul Transporturilor	Nicușor Marian Buică	secretar de stat	membru
6.	Serviciul Român de Informații	Dragoș Popa	specialist aeronautic	membru
7.	Serviciul de Informații Externe	Adrian Chirițescu	specialist achiziții	membru
8.	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	Emilia Șerban	director economic	membru
9.	Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”	Armand Petrescu	director general	membru
		Tudorel Roman	director supervizare	membru

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind revocarea, la cerere, a domnului Petru Cost
din funcția de inspector general, cu rang de secretar de stat,
al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.**

Având în vedere cererea de demisie a domnului Petru Cost, înregistrată sub nr. 35.389 din 28 octombrie 2013,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobată cu modificări prin Legea nr. 707/2001, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Petru Cost se revocă, la cerere, din funcția de inspector general, cu rang de secretar de stat, al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 25 noiembrie 2013.

Nr. 473.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Paul Racoviță în funcția
de inspector general, cu rang de secretar de stat, al
Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.**

Având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, formulată prin Adresa nr. 92.151 din 21 noiembrie 2013,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobată cu modificări prin Legea nr. 707/2001, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Paul Racoviță se numește în funcția de inspector general, cu rang de secretar de stat, al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 25 noiembrie 2013.

Nr. 474.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind prelungirea detașării, începând cu data de 1 ianuarie 2014, a doamnei Mica Oprea, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, în funcția publică de conducere vacantă de director executiv al Direcției administrație locală din cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Județean Bistrița-Năsăud

Având în vedere solicitarea Consiliului Județean Bistrița-Năsăud, formulată prin Adresa nr. 12.873 din 18 noiembrie 2013, privind prelungirea detașării doamnei Mica Oprea, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, în funcția publică de conducere vacantă de director executiv al Direcției administrație locală din cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Județean Bistrița-Năsăud, precum și acordul scris al doamnei Mica Oprea cu privire la prelungirea detașării,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 89 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 1 ianuarie 2014, doamnei Mica Oprea, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, i se prelungeste detașarea în funcția publică de conducere vacantă de director executiv al Direcției administrație locală din cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Județean Bistrița-Năsăud, pe o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 25 noiembrie 2013.
Nr. 475.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind numirea domnului Adrian Călin Buzgău în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 572/2013 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian Călin Buzgău se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 25 noiembrie 2013.
Nr. 476.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului
nr. 229/2013 privind stabilirea componenței Comisiei Naționale
pentru Compensarea Imobilelor**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Punctul 3 din anexa „Componența Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor” la Decizia prim-ministrului nr. 229/2013 privind stabilirea componenței Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 30 mai 2013, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„3. Adrian Călin Buzgău — vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților”.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 25 noiembrie 2013.
Nr. 477.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

